

VAN SCHIJNDEL KOOS NA COMFORTCLASS-PROJECT VOOR NIEUW STALSYSTEEM



Wroetstal prettig voor houder én varken

Vlak tegen de Duitse grens, in het dorp Aalten, staan de vier varkensstallen van de familie Van Schijndel. Drie generaties boeren. Maar wel boeren die altijd met hun tijd meegaan. Niet zo verwonderlijk dus dat het in 2011 tijd was voor een nieuwe stap. “Met de behoeftes van varkens in ons achterhoofd, kozen we voor een nieuw stalsysteem: de wroetstal.”

Met zowel een opa als een vader met een passie voor varkens is het niet verwonderlijk dat hij als oudste zoon ook in de varkens zit. “Dat varkenshouden zit er wel een beetje in bij ons”, vertelt René van Schijndel. Zijn broer Martin helpt volop mee, maar houdt zich ook bezig met de akkerbouwtaak. “Daar ligt zijn passie. Mijn vader heeft op allebei de vlakken redelijk wat

opgebouwd, dus het is mooi dat we dit nu met z’n allen kunnen doen.”

Het bedrijf begon ooit met meerdere diersoorten. “Na de oorlog had mijn opa hier wat kippen, varkens en koeien rondlopen.” In de jaren die volgden veranderde er veel. “De koeien gingen eruit en het varkenshouden werd steeds serieuzer. Zeker in de jaren ‘80, toen mijn vader in het bedrijf kwam en er een extra stal werd bijgebouwd. Nu houden we hier zo’n drieduizend varkens.” Niet alleen de manier van houden is in de loop der jaren veranderd, ook de kijk op het varkenshouden. “We praten daar onderling natuurlijk ook over. Je wilt blijven groeien, maar op wat voor manier? Bij ons kwam naar boven dat we toch ook graag iets meer wilden doen met dierenwelzijn.” ►

“Het open karakter doet hopelijk iets voor de sector”



René van Schijndel

Peilen behoeftes van de varkens

De keuze voor een nieuwe stal viel dus niet zomaar uit de lucht en over de vorm hebben ze best even nagedacht. Alles viel een beetje op z'n plek toen Van Schijndel als bedrijf meedeed aan een ComfortClass-project. “Eigenlijk was het vooral mijn vader die hier veel tijd in heeft gestoken”, laat René weten. “Dit project bestond uit een groep mensen die het belangrijk vonden in beeld te krijgen wat de behoeftes van varkens zijn en wat ze prettig vinden. Vandaaruit deden ze ideeën op voor nieuwe stal-systemen.” Uit deze gesprekken kwamen volgens René een boel dingen naar boven. “Met dat in het achterhoofd hebben we uiteindelijk gekozen om verder te gaan met een wroetstal. Dat is de Canadese strooiselstal die in Nederland de naam wroetstal heeft gekregen.”

De stal staat er sinds 2011 en eigenlijk bevalt het best heel goed. Ook de varkens lijken het prettig te vinden. “Ze liggen lekker in het zaagsel en lijken tevreden. Ook is er meer ruimte en kunnen de varkens aan beide kanten van het hok onbeperkt vreten en drinken. De Dierenbescherming heeft meegedacht over de mogelijkheden van de nieuwe stal, waardoor alles zoveel mogelijk is afgestemd op de behoeftes van de varkens.”

Daarnaast werkt het volgens René ook voor de medewerkers fijn. “Je werkt namelijk in twee grote ruimtes, waardoor de controle op dieren een stuk makkelijker is.”

Handige strooiselmix

Terwijl René richting de wroetstal loopt laat hij zien waar het zaagsel wordt opgeslagen. “Twee keer per week strooien we nieuw zaagsel in de stal. We combineren het gewone zaagsel met koolzaadstro. Dit plakt een beetje aan de vloer, waardoor het niet gaat stuiven, maar wel makkelijk schoon te krijgen is. Als je alleen zaagsel gebruikt, koekt het vast en daar word je met het schoonmaken niet blij van.” De enorme berg zaagsel lijkt een hoop schoonmaakwerk met zich mee te brengen, maar dit valt volgens René mee. “Er komt wel wat meer werk tegelijkertijd, maar het is wel makkelijk om alles goed schoon te maken. Het zaagsel schuif je naar achter, daar zit een put waar de mestketting drie keer per dag de mest uit de stal draait.”



Het koolzaadstro

Ingericht op openheid

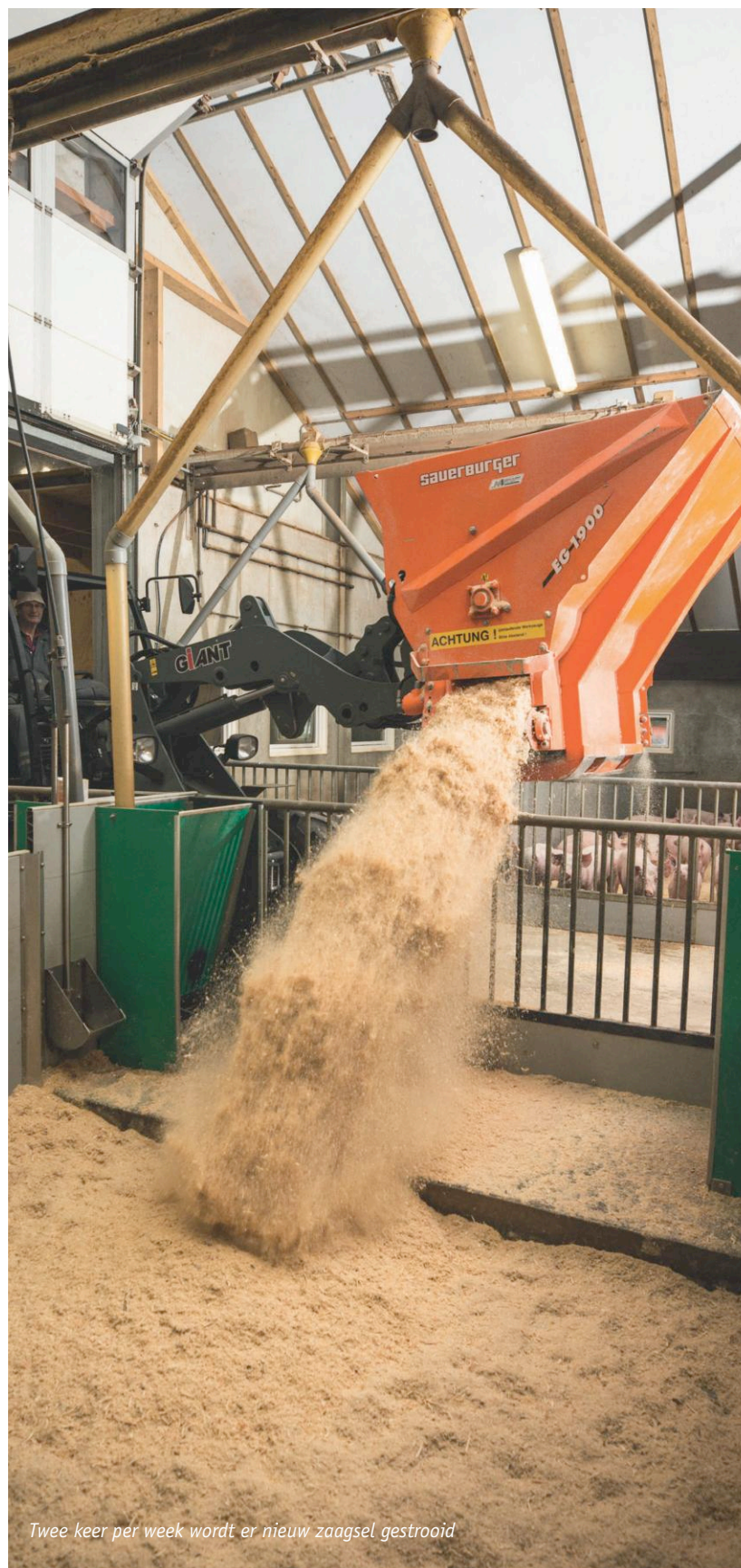
Aan de buitenkant van de stal zit een hoge trap. “De ingang van de zichtstal”, vertelt René. “Tijdens de bouw van de stal leek ons dit een goed idee. Zo kunnen we geïnteresseerden een kijkje in de varkenshouderij geven. Dat stukje openheid vinden we belangrijk. Het geeft ons financieel niets extra’s, maar ik denk wel dat het iets doet voor de sector.”

Vanuit de zichtstal heb je een mooi uitzicht op de stal, waar nu zo’n duizend Beter Leven-varkens staan. Op de vraag of zo’n keurmerk voor een groot voordeel zorgt, reageert René vertwijfeld. “Dat was wel een beetje het droombeeld van zo’n mooie nieuwe stal, maar het valt nog een beetje tegen. Het klinkt soms allemaal makkelijker dan het is.” Volgens René is er wel een speciaal ‘wroetvarkenconcept’ waar ze in theorie op aan kunnen sluiten, maar dat past niet bij de manier waarop zij werken. “Dit concept is volop in ontwikkeling. Wij werken met een ‘all-in/all-out-principe’, omdat dit qua ziektedruk een stuk beter is. Dit betekent dat we per keer zo’n duizend varkens zouden leveren en daar is het wroetvarkenconcept nog niet op ingericht.”

Blijven brainstormen

Het blijft een beetje een brainstorm, zucht hij. “Wat wij nu vooral belangrijk vinden is dat de dieren gezond zijn en daar zijn we samen met de dierenarts, die eens per maand komt, constant mee bezig. In het Beter Leven-concept is het jaarlijks invullen van een bedrijfsgezondheidsplan (BGP) en bedrijfsbehandelplan (BBP) verplicht, dus dat doen we netjes en zo hebben we direct een samenvatting van wat er in de laatste jaren voorbij is gekomen. Dit zorgt er toch voor dat je alles in de gaten houdt.”

Kijkend op zijn varkens vertelt hij dat er, hoewel hij nu tevreden is, natuurlijk ook dromen zijn. Er is op deze locatie nog ruimte voor één stal en dan is het klaar. “Het zit niet in onze aard om een kopie van onze huidige stal neer te zetten, dus dan willen we iets anders. Misschien iets met uitloop, maar dat is niet heel makkelijk. Je kunt je geld maar één keer uitgeven, dus waarschijnlijk wordt dit weer een interessante brainstorm voor de toekomst.” ■



Twee keer per week wordt er nieuw zaagsel gestrooid